

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 585

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 676 din 26 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007	2-3
Decizia nr. 690 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, precum și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	4-7
Decizia nr. 709 din 5 iulie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.....	8-12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
846. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind stabilirea conexiunii autostrăzii între Cluj-Napoca — Santăul Mare (RO) și Nagykereki — Szolnok (H), semnat la Budapesta la 5 iulie 2011	12
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind stabilirea conexiunii autostrăzii între Cluj-Napoca — Santăul Mare (RO) și Nagykereki — Szolnok (H)	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.628. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comitetului național pentru Programul Hidrologic Internațional și a componenței acestuia....	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 676

din 26 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 964D/2012.

La apelul nominal se prezintă personal domnul Gheorghe Iancu, Avocat al Poporului, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că sintagma „care se vor realiza după intrarea în vigoare a prezentei legi” este neconstituțională, deoarece, instituind plata unor despăgubiri pentru exercitarea drepturilor de uz și de servitute asupra proprietăților private afectate de capacitățile energetice, doar în privința acelor capacități energetice care se vor realiza după intrarea în vigoare a Legii energiei electrice nr. 13/2007, încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi. Se susține că discriminarea creată între deținătorii de terenuri afectate de capacități energetice, în ceea ce privește plata indemnizațiilor sau a despăgubirilor, în funcție de momentul realizării acestora din urmă, nu este întemeiată pe niciun motiv obiectiv și rezonabil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că deosebirea de tratament juridic creată între titularii dreptului de proprietate privată asupra terenurilor afectate de capacități energetice este justificată de momentul obiectiv al realizării capacităților energetice, respectiv înainte sau după intrarea în vigoare a actului normativ criticat. Mai mult, arată că legea nouă nu poate fi aplicată efectelor juridice produse sub imperiul legii anterioare. Invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 986 din 12 iulie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Adresa nr. 5.267/IG din 16 mai 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.477 din 16 mai 2012, Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, în temeiul prevederilor art. 146

lit. d) teza finală din Constituție, ale art. 11 alin. (1) lit. A. d) și art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Avocatul Poporului arată că prevederile art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 instituie regula potrivit căreia vor primi indemnizații sau despăgubiri numai acei titulari ai drepturilor de proprietate privată asupra terenurilor afectate de capacitățile energetice care se vor realiza după intrarea în vigoare a Legii energiei electrice nr. 13/2007.

Astfel, textul de lege criticat instituie despăgubiri doar pentru o parte din titularii dreptului de proprietate privată afectați de servitute cauzate de capacitățile energetice, deși sunt produse aceleași efecte juridice în mod continuu și în egală măsură și față de proprietarii terenurilor afectate de capacități energetice deja realizate. Prin urmare, această diferență de tratament juridic, deși se poate justifica în mod obiectiv, și anume în raport de momentul realizării capacităților energetice, nu se poate justifica și în mod rezonabil.

Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv cauzele *D.H. și alții împotriva Cehiei* și *Sampanis și alții împotriva Greciei*, prin care s-a statuat că prin discriminare se înțelege un tratament diferențiat al persoanelor aflate în situații comparabile, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat reprezintă o aplicare a principiului general de drept *tempus regit actum*, legiuitorul urmărind să clarifice diferența obiectivă dintre situația titularilor drepturilor de proprietate asupra terenurilor afectate de capacitățile energetice, și anume momentul realizării acestor capacități, respectiv înainte sau după intrarea în vigoare a Legii energiei electrice nr. 13/2007, în funcție de acesta fiind instituit caracterul oneros al exercitării drepturilor de uz și servitute asupra terenurilor afectate de capacitățile energetice.

Se mai arată că, în temeiul art. 16 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, drepturile de uz și servitute se exercitau cu titlu gratuit, iar efectele legii noi nu s-ar fi putut întinde și la situații juridice anterioare, fără încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Se mai apreciază că textul de lege criticat păstrează un just echilibru între interesul general al societății de exploatare a rețelelor electrice în condiții de siguranță, pe de o parte, și interesul cetățenilor de a nu li se îngrădi dreptul de proprietate, pe de altă parte, astfel încât nu se poate susține că reglementarea dreptului la indemnizare reprezintă o discriminare, ci o garanție a dreptului de proprietate privată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

„(5) Exercițarea drepturilor de uz și de servitute asupra proprietăților private afectate de capacitățile energetice, care se vor realiza după intrarea în vigoare a prezentei legi, se face în conformitate cu regulile procedurale privind condițiile și termenii referitori la durata, conținutul și limitele de exercitare a acestor drepturi, prevăzute într-o convenție-cadru, precum și pentru determinarea cuantumului indemnizațiilor și a despăgubirilor și a modului de plată a acestora, care se aprobă, împreună cu convenția-cadru, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului de resort, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește cadrul de reglementare pentru desfășurarea activităților în sectorul energiei electrice, anterior adoptării actului normativ criticat, Curtea observă că, în ceea ce privește realizarea de noi capacități energetice, precum și pentru

re tehnologizarea celor existente, titularii autorizațiilor de înființare și titularii licențelor de exploatare comercială a capacităților de producere, transport și distribuție a energiei electrice beneficiau de exercitarea cu titlu gratuit a drepturilor de uz și de servitute, pe toată durata existenței capacității energetice sau, temporar, cu ocazia re tehnologizării unei capacități în funcțiune, potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) teza întâi din Legea energiei electrice nr. 318/2003*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iulie 2003.

În prezent, în privința exercitării drepturilor de uz și servitute asupra terenurilor proprietate privată afectate de capacități energetice, Curtea reține că prevederile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 13/2007, criticate în prezenta cauză, instituie regula potrivit căreia în convenția-cadru referitoare la durata, conținutul și limitele de exercitare a acestor drepturi trebuie să se determine și cuantumul indemnizațiilor și al despăgubirilor și modul de plată a acestora, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Prin urmare, Curtea constată că, prin instituirea obligativității plății unor indemnizații sau despăgubiri pentru exercitarea drepturilor de uz și de servitute asupra proprietăților private afectate de capacitățile energetice, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 13/2007, dispăre caracterul gratuit al exercitării acestor drepturi, creându-se titularilor drepturilor de proprietate asupra terenurilor afectate un regim juridic favorabil.

Curtea reține că principala critică de neconstituționalitate vizează faptul că un asemenea regim juridic favorabil nu este instituit și pentru proprietarii terenurilor afectate de capacități energetice deja realizate, anterior intrării în vigoare a actului normativ criticat.

Din această perspectivă, Curtea constată că autorul excepției solicită, cu alte cuvinte, modificarea textului de lege criticat în sensul extinderii sferei titularilor drepturilor de proprietate îndreptățiți la plata unor indemnizații sau despăgubiri asupra unor terenuri afectate de capacități energetice. Or, o atare chestiune ține de competența exclusivă a legiuitorului originar sau delegat, Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, neavând competența de a modifica sau de a completa textul de lege supus controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

*) Legea nr. 318/2003 a fost abrogată prin Legea nr. 13/2007.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 690

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, precum și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, precum și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 6.585/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 367D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 368D/2012, nr. 379D/2012 și nr. 398D/2012—403D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 6.547/40/2011, nr. 6.588/40/2011, nr. 6.586/40/2011, nr. 6.594/40/2011, nr. 6.827/40/2011, nr. 4.716/40/2011, nr. 4.825/40/2011 și nr. 7.399/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 368D/2012, nr. 379D/2012 și nr. 398D/2012—403D/2012 la Dosarul nr. 367D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 decembrie 2011, 8 decembrie 2011, 25 ianuarie 2012 și 24 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 6.585/40/2011, nr. 6.547/40/2011, nr. 6.588/40/2011, nr. 6.586/40/2011, nr. 6.594/40/2011, nr. 6.827/40/2011, nr. 4.716/40/2011, nr. 4.825/40/2011 și nr. 7.399/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al reclamantilor, în dosarele de mai sus având ca obiect soluționarea unor litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Legii nr. 118/2010 sunt neconstituționale sub aspect extrinsec, întrucât adoptarea acesteia s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale referitoare la promulgarea legilor, respectiv a dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 și cu cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților. Se afirmă astfel că Legea nr. 118/2010 a fost promulgată în ziua în care a fost adoptată, fără ca proiectul acesteia să fi fost depus, anterior datei promulgării, la Secretariatul General al Camerei Deputaților și la cel al Senatului și fără să fi fost comunicat Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție și Avocatului Poporului, în vederea exercitării de către aceste autorități, într-un termen de două zile, a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, conform prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Se face trimitere, în susținerea acestui demers, la decizia Curții Constituționale nr. 874 din 25 iunie 2010.

Se susține, de asemenea, neconstituționalitatea intrinsecă a textelor criticate, arătându-se că acestea încalcă dreptul de proprietate asupra salariului și a celorlalte drepturi bănești prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, ce reprezintă bunuri conform dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără a exista una dintre cauzele prevăzute la art. 53 din Constituție, stabilind o diminuare *sine die* a acestor drepturi, fără acordarea unor despăgubiri proporționale. Se arată că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, salariul este o componentă a dreptului la muncă, reprezentând contraprestația angajatorului în raport cu munca efectuată, și că diminuarea acestuia, prin textele criticate, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53. Se susține, totodată, că prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 încalcă dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului

și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. Sunt invocate, în acest sens, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 noiembrie 2002, 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Buchen împotriva Cehiei*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și *Cazacu împotriva Moldovei*.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă apreciază în mod diferit asupra excepției. Astfel, unele complete arată că, în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010, prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992, a fost lipsită de substanță forma de control de constituționalitate a legilor înainte de promulgare, actul normativ încălcând astfel atât prevederile art. 146, cât și art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 din Constituție.

Alte complete apreciază că dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 sunt constituționale, făcând trimitere la jurisprudența în materie.

În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, instanța apreciază că sunt constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, precum și prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010.

În realitate, având în vedere criticile de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la Legea nr. 118/2010, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din acest act normativ, precum și Legea nr. 118/2010, în ansamblul său.

Textele criticate în mod special au următorul cuprins:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuquantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduce cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora:*

[...]

b) *drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare”;*

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuquantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuquantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate, art. 147 alin. (2) cu privire la deciziile Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate și art. 1 — *Protecția proprietății* din Protocolul adițional la

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 493 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 28 iunie 2012, Curtea a statuat următoarele:

I. În ceea ce privește criticile privind neconstituționalitatea extrinsecă a prevederilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, prin încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Constituție, art. 15 din Legea nr. 47/1992 și art. 133 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate, pentru considerentele statuate prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, cu prilejul examinării obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, devenită Legea nr. 118/2010.

Cu acel prilej, pronunțându-se asupra unor critici de neconstituționalitate identice, Curtea a respins obiecția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, statuând că, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (2) din Constituția României și ale art. 18 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”. În cazul legilor declarate parțial neconstituționale (situația Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, devenită Legea nr. 118/2010), după punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale de către Parlament, Președintele României este obligat să promulge legea în termen de 10 zile, conform art. 77 alin. (3) din Constituție. În cadrul acestui termen, Președintele poate promulga legea în oricare dintre zilele care îi stau la dispoziție, prin emiterea unui decret în temeiul art. 100 din Legea fundamentală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, odată cu legea.

Curtea a reținut că Legea nr. 118/2010, precum și Decretul de promulgare nr. 603/2010 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010; de asemenea, decretul de promulgare a fost emis la data de 29 iunie 2010, deci în interiorul termenului de două zile prevăzut de Legea nr. 47/1992. Natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate a priori. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin decizia precitată, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii. Curtea a mai arătat că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile

publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

Întrucât criticile de neconstituționalitate extrinsecă relevate în prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în deciziile precitate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată următoarele:

1. Prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, referitoare la diminuarea cu 25% a drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, aceste prevederi legale continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010.

Analizând excepția, Curtea a constatat că soluția legislativă criticată a mai fost supusă controlului de neconstituționalitate, prin raportare la motive similare de neconcordanță cu Legea fundamentală.

Astfel, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea, reiterând cele statuate prin deciziile nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală, pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că

reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același cuantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În legătură cu această cerință a caracterului temporar al măsurii de restrângere a dreptului la salariu, în prezenta cauză, analizând contextul legislativ actual, Curtea a constatat că, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

De asemenea, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, potrivit căreia art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele pronunțate cu prilejul examinării obiecției de neconstituționalitate a Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în ansamblul său, precum și, în special, ale art. 1 din lege, devenită Legea nr. 285/2010.

Astfel, prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din

20 ianuarie 2011, Curtea a examinat motive de neconstituționalitate identice cu cele relevate în prezenta cauză, constatând că Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, devenită Legea nr. 285/2010, este constituțională.

S-a reținut, în decizia menționată, că premisa potrivit căreia reglementările art. 1 din legea criticată permanentizează diminuarea temporară a drepturilor salariale prevăzute de Legea nr. 118/2010 este una greșită. În realitate, legiuitorul a ales să permită ultraactivarea prevederilor legale anterioare adoptării Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice în privința modului concret de calcul al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute lunare, însă cu un corectiv, respectiv prin creșterea cu 15% a bazei de calcul diminuate cu 25%.

Constatând că, pentru perioada cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare momentului iunie 2010, există o restrângere a dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă, prin decizia menționată, Curtea a analizat îndeplinirea criteriilor expres prevăzute de art. 53 din Constituție pentru ca restrângerea menționată să fie justificată, constatând că măsura este conformă acestor exigențe constituționale.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de reducere cu 25 de procente a drepturilor salariale sau de natură salarială, prin Legea nr. 118/2010, îl constituie și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 — *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, prin care s-a arătat că dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu conferă un drept de a primi un salariu într-un anumit cuantum (paragraful 14), revenind statului să stabilească, de o manieră discreționară, ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat, acesta putând dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare (paragraful 15).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile precitate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, precum și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 6.585/40/2011, nr. 6.547/40/2011, nr. 6.588/40/2011, nr. 6.586/40/2011, nr. 6.594/40/2011, nr. 6.827/40/2011, nr. 4.716/40/2011, nr. 4.825/40/2011 și nr. 7.399/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 709

din 5 iulie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 5.048/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 256D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul atât în dosarele nr. 358D/2012, nr. 359D/2012 și nr. 361D/2012—366D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.867/40/2011, nr. 7.455/40/2011, nr. 7.452/40/2011, nr. 7.462/40/2011, nr. 7.488/40/2011, nr. 7.479/40/2011, nr. 7.476/40/2011 și nr. 7.868/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, cât și în Dosarul nr. 360D/2012, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de același autor în Dosarul nr. 6.595/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 256D/2012 și nr. 358D—366D/2012 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexare.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 358D—366D/2012 la Dosarul nr. 256D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a

excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 15 noiembrie 2011 și 15 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 5.048/40/2011 și nr. 6.595/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, reprezentant legal al reclamantilor în cadrul unor litigii de muncă având ca obiect acordarea de drepturi bănești.

Prin încheierile din 18 și 25 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.867/40/2011, nr. 7.455/40/2011, nr. 7.452/40/2011, nr. 7.462/40/2011, nr. 7.488/40/2011, nr. 7.479/40/2011, nr. 7.476/40/2011 și nr. 7.868/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, reprezentant legal al reclamantilor în cadrul unor litigii de muncă având ca obiect acordarea de drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, stipulând diminuarea cu 25% a drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, încalcă dreptul de proprietate asupra salariului convenit pentru munca prestată, ce reprezintă un „*bun*” conform dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără a exista vreuna din cauzele prevăzute de art. 53 din Constituție și fără caracter temporar, deoarece art. 1 din Legea nr. 285/2010 preia *sine die* diminuarea salarială dispusă prin Legea nr. 118/2010, precum și fără acordarea unor despăgubiri proporționale. Consideră, astfel, că dispozițiile de lege criticate încalcă și prevederile referitoare la protecția proprietății ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, invocând, în acest sens, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 noiembrie 2002, 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Buchen împotriva Cehiei*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și *Cazacu împotriva Moldovei*.

Mai arată că, după pronunțarea Deciziei nr. 874/2010 de către Curtea Constituțională, proiectul de lege privind diminuarea drepturilor salariale ale bugetarilor a fost retrimis Parlamentului pentru punerea de acord cu decizia Curții. Actul

normativ a fost adoptat de către Parlament în ședința comună din 29 iunie 2010, iar legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. Astfel, Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile constituționale ale art. 147 alin. (2), precum și dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

În fine, Legea nr. 118/2010 a continuat să producă efecte și după expirarea perioadei de aplicare a dispozițiilor referitoare la diminuarea salarială, având în vedere că Legea nr. 285/2010 folosește ca referință pentru calculul drepturilor salariale aferente anului 2011 tocmai „salariul brut pentru luna octombrie 2010”, adică salariul afectat de Legea nr. 118/2010, lege care prevede, în acest sens, că se aplică doar până la 31 decembrie 2010.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 5.048/40/2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010, nr. 975/2010 și nr. 1.655/2010.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă, în complete diferite, apreciază, în celelalte dosare, că dispozițiile Legii nr. 118/2010 contravin prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (2) raportat la art. 146, art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2) și art. 77 alin. (3). În acest sens, arată că Legea nr. 118/2010 a fost adoptată de Parlament în procedură de urgență, pe 29 iunie 2010, și a fost trimisă spre promulgare Președintelui României în aceeași zi, fiind promulgată tot pe 29 iunie 2010, prin Decretul nr. 603/2010.

Prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au încălcat atât dispozițiile art. 146, cât și cele ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 alin. (2) din Constituție. Astfel, în acord cu prevederile menționate, Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar trebuia depusă la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului și comunicată Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului. După expirarea unui termen de două zile, actul adoptat de Parlament putea fi trimis Președintelui României în vederea exercitării dreptului constituțional de a sesiza Curtea Constituțională în scopul verificării modalității de punere de acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010 și nr. 874/2010 ori pentru a promulga actul respectiv. Această procedură și termenul de două zile nu au fost respectate, atâta timp cât legea a fost trimisă Președintelui și promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată, adică pe 29 iunie 2010.

Prin necomunicarea proiectului de act normativ Înaltei Curți de Casație și Justiție și Avocatului Poporului, aceste instituții au fost lipsite de dreptul de a formula obiecții de neconstituționalitate, fiind încălcate astfel prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 146 din Constituție. Faptul necomunicării proiectului celor două instituții reprezintă un viciu de procedură care nu poate fi înlăturat, având în vedere principiile de rang constituțional potrivit cărora „respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie” [art. 1 alin. (5)] și „Nimeni nu este mai presus de lege” [art. 16 alin. (2)].

Totodată, față de considerentele Deciziei nr. 975/2010 a Curții Constituționale, consideră că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în vigoare la 3 iulie 2010, atâta timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate. Or, conform art. 77 alin. (3) din Constituție, actul normativ putea fi promulgat doar după primirea deciziei Curții Constituționale prin care i s-a confirmat constituționalitatea.

În ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Legea nr. 285/2010, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 6.595/40/2011, instanța de judecată apreciază că acestea sunt constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție invocate de autorii excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010. În realitate, având în vedere criticile de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la Legea nr. 118/2010, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din acest act normativ, precum și Legea nr. 118/2010, în ansamblul său, împreună cu dispozițiile art. 1 din Legea nr. 285/2010. Textele de lege criticate în mod special au următorul cuprins:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduce cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: [...]*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul*

brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) privind proprietatea și alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private, art. 147 alin. (2) privind obligația Parlamentului de a reexamina dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale, în cazul legilor aflate înainte de promulgare, și art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, precum și în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din actele normative internaționale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici identice. Astfel, prin Decizia nr. 493 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 28 iunie 2012, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, cu următoarea motivare:

I. În ceea ce privește criticile privind neconstituționalitatea extrinsecă a dispozițiilor Legii nr. 118/2010, prin încălcarea prevederilor art. 147 alin. (2) din Constituție, ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 133 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate,

pentru considerentele statuate prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, cu prilejul examinării obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, devenită Legea nr. 118/2010.

Cu acel prilej, pronunțându-se asupra unor critici de neconstituționalitate identice, Curtea a respins obiecția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, statuând că, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (2) din Constituția României și ale art. 18 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”. În cazul legilor declarate parțial neconstituționale (situația Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, devenită Legea nr. 118/2010), după punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale de către Parlament, Președintele României este obligat să promulge legea în termen de 10 zile, conform art. 77 alin. (3) din Constituție. În cadrul acestui termen, Președintele poate promulga legea în oricare dintre zilele care îi stau la dispoziție, prin emiterea unui decret în temeiul art. 100 din Legea fundamentală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, odată cu legea.

Curtea a reținut că Legea nr. 118/2010, precum și Decretul de promulgare nr. 603/2010 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010; de asemenea, decretul de promulgare a fost emis la data de 29 iunie 2010, deci în interiorul termenului de două zile prevăzut de Legea nr. 47/1992. Natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin decizia precitată, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii. Curtea a mai arătat că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului, și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

II. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, prin Decizia nr. 493/2012, Curtea a reținut următoarele:

1. Prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, referitoare la diminuarea cu 25% a drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, dispozițiile de lege criticate continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea are sarcina de a analiza constituționalitatea dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010.

Prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea, reiterând cele statuate prin deciziile nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a statuat, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor de lege criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală, pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/ indemnizației/ soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a reținut că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În legătură cu această cerință a caracterului temporar al măsurii de restrângere a dreptului la salariu, în prezenta cauză, analizând contextul legislativ actual, Curtea a constatat că, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

Așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, o asemenea modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele privilegii, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se

încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor sau soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

De asemenea, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în *Cauza Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, potrivit căreia art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, prin Decizia nr. 493/2012, Curtea a constatat că și aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele pronunțate cu prilejul examinării obiecției de neconstituționalitate a Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în ansamblul său, precum și, în special, ale art. 1 din lege, devenită Legea nr. 285/2010.

Astfel, prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, Curtea a constatat că Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, devenită Legea nr. 285/2010, este constituțională, reținând că premisa potrivit căreia reglementările art. 1 din legea criticată permanentizează diminuarea temporară a drepturilor salariale prevăzute de Legea nr. 118/2010 este una greșită. În realitate, legiuitorul a ales să permită ultraactivarea dispozițiilor de lege anterioare adoptării Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice în privința modului concret de calcul al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute lunare, însă cu un corectiv, respectiv prin creșterea cu 15% a bazei de calcul diminuate cu 25%.

Constatând că, pentru perioada cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare momentului iunie 2010, există o restrângere a dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă, prin decizia menționată, Curtea a analizat îndeplinirea criteriilor expres prevăzute de art. 53 din Constituție pentru ca restrângerea menționată să fie justificată, statuând că măsura este conformă acestor exigențe constituționale.

În fine, un argument suplimentar, reținut prin Decizia Curții Constituționale nr. 493/2012, în sensul convenționalității măsurii de reducere cu 25 de procente a drepturilor salariale sau de natură salarială, prin Legea nr. 118/2010, îl constituie și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 — *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, prin care s-a arătat că dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu conferă un drept de a primi un salariu într-un anumit quantum (paragraful 14), revenind statului să stabilească, de o manieră discreționară, ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat, acesta putând dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare (paragraful 15).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin Decizia nr. 493/2012 și celelalte decizii mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, ale Legii nr. 118/2010, în ansamblul său, și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarele nr. 5.048/40/2011, nr. 7.867/40/2011, nr. 7.455/40/2011, nr. 7.452/40/2011, nr. 7.462/40/2011, nr. 7.488/40/2011, nr. 7.479/40/2011, nr. 7.476/40/2011, nr. 7.868/40/2011 și nr. 6.595/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Ungare privind stabilirea conexiunii
autostrăzii între Cluj-Napoca — Santăul Mare (RO)
și Nagykereki — Szolnok (H), semnat la Budapesta
la 5 iulie 2011**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind stabilirea conexiunii autostrăzii între Cluj-Napoca — Santăul Mare (RO) și Nagykereki — Szolnok (H), semnat la Budapesta la 5 iulie 2011.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ovidiu Ioan Silaghi

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

Ministrul mediului și pădurilor,

Rovana Plumb

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Eduard Hellvig

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 7 august 2012.
Nr. 846.

A C O R D

Între Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind stabilirea conexiunii autostrăzii între Cluj-Napoca — Santăul Mare (RO) și Nagykereki — Szolnok (H)

Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare, denumite în continuare *părți contractante*, urmărind promovarea reciprocă și consolidarea în continuare a relațiilor reciproce de bună vecinătate și prietenie, precum și extinderea cooperării în domeniul relațiilor economice bilaterale, comerțului internațional, turismului și transporturilor, intenționând în mod deosebit să creeze condițiile necesare pentru un trafic internațional și bilateral rutier fluent în zona comună a frontierei de stat, ținând cont de legislația Uniunii Europene privind dezvoltarea infrastructurii rutiere și de necesitatea asigurării condițiilor pentru o dezvoltare durabilă, prin aceasta urmărindu-se diminuarea influențelor negative asupra mediului și creșterea fluidizării și siguranței traficului rutier, având în vedere dezvoltarea rețelei transeuropene de transport (TEN-T), luând în considerare tratatele și acordurile internaționale dintre cele două state, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

(1) Părțile contractante stabilesc o legătură între cele două țări prin conexiunea directă a următoarelor autostrăzi:

— din partea română: Cluj-Napoca — Santăul Mare — frontiera de stat,

— din partea ungară: Szolnok — Berettyóújfalu — Nagykereki — frontiera de stat.

(2) Cele două autostrăzi intersectează frontiera de stat comună între bornele G34.1 și G34.2 și se conectează între ele, cu respectarea caracteristicilor care să confere siguranță și securitate traficului rutier, conform celor convenite de autoritățile și, respectiv, organele competente și de experții părților contractante.

ARTICOLUL 2

Conectarea celor două autostrăzi menționate în paragraful (1) al articolului 1 din prezentul acord se realizează în scopul asigurării condițiilor necesare pentru un trafic internațional rutier fluent.

ARTICOLUL 3

(1) Părțile contractante construiesc autostrăzile cu un profil de 2x2 benzi de circulație, inclusiv toate dotările lor corespunzătoare pe teritoriul statelor lor respective, în conformitate cu legislația lor națională armonizată cu actele normative ale UE, pentru care finanțarea necesară va fi asigurată din fonduri disponibile identificate de fiecare parte contractantă.

(2) Părțile contractante vor desfășura evaluarea impactului de mediu transfrontalier a secțiunilor de îmbinare a autostrăzii, așa cum este prevăzut de Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, semnată la Espoo, în data de 26 februarie 1991.

ARTICOLUL 4

(1) Pentru implementarea prezentului acord:

— autoritatea competentă pentru partea română este Ministerul Transporturilor și Infrastructurii,

— organul competent pentru partea ungară este Ministerul condus de ministrul însărcinat cu activitatea de transport (denumite în continuare *ministere*).

(2) Sarcinile referitoare la implementarea prezentului Acord vor fi coordonate de un grup de lucru bilateral la nivel de experți (denumit în continuare *grup de lucru*) stabilit de ministere.

(3) Pentru coordonarea activității grupului de lucru fiecare minister desemnează un președinte al grupului de lucru și

numește membrii săi și informează corespunzător, în scris, celălalt minister.

(4) Grupul de lucru își stabilește propriile reguli de procedură și poate, de asemenea, implica în activitatea sa și alți experți, după caz.

(5) Reuniunile grupului de lucru se vor desfășura, alternativ, pe teritoriul statului fiecărei părți contractante.

ARTICOLUL 5

Pe baza recomandării grupului de lucru, părțile contractante stabilesc condițiile de construire a conexiunii celor două autostrăzi menționate la paragraful (1) al articolului 1 din prezentul acord, precum și data dării sale în exploatare și metoda de exploatare.

ARTICOLUL 6

Orice divergențe rezultate din interpretarea și aplicarea prezentului acord vor fi soluționate de către părțile contractante, în cadrul grupului de lucru. În caz de nereușită, părțile contractante își vor soluționa disputele prin canale diplomatice.

ARTICOLUL 7

(1) Părțile contractante încheie prezentul acord pe termen nelimitat.

(2) Părțile contractante vor aproba prezentul acord în conformitate cu reglementările lor naționale.

(3) Prezentul acord va intra în vigoare în a 30-a (treizecea) zi de la data primirii ultimei notificări diplomatice, prin care părțile contractante își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor interne cerute de legislațiile lor naționale pentru intrarea în vigoare a acestuia.

(4) Bazându-se pe consensul părților contractante, prezentul acord poate fi modificat, în scris, în orice moment. Orice amendament la prezentul acord va intra în vigoare printr-o procedură identică cu cea a intrării în vigoare a prezentului acord.

(5) Prezentul acord poate fi terminat în scris, prin canale diplomatice, de oricare parte contractantă. În acest caz, prezentul acord își încetează valabilitatea la 6 (șase) luni după primirea notificării diplomatice privind terminarea acordului de către cealaltă parte contractantă.

Drept pentru care subsemnații, deplin împuterniciți de către guvernele lor au semnat prezentul acord.

Semnat la Budapesta în ziua de 5 a lunii iulie, anul 2011, în 2 (două) exemplare originale, fiecare în limbile română, maghiară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergență în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României
Anca Boagiu,
ministrul transporturilor și infrastructurii

Pentru Guvernul Republicii Ungare
Pál Völner,
secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comitetului național pentru Programul Hidrologic Internațional și a componenței acestuia

Având în vedere recomandările UNESCO privind desfășurarea Programului Hidrologic Internațional și necesitatea conjugării eforturilor specialiștilor din România care activează în domeniul hidrologiei și al gospodăririi resurselor de apă, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor,

ministrul mediului și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comitetului național pentru Programul Hidrologic Internațional, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă componența Comitetului național pentru Programul Hidrologic Internațional, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Secretariatul tehnic permanent al Comitetului național pentru Programul Hidrologic Internațional se asigură de către specialiști din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția managementul resurselor de apă din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor și Administrația Națională „Apele Române” vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 663/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comitetului Național pentru Programul Hidrologic Internațional și a componenței acestuia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 25 august 2005, se abrogă.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,

Rovana Plumb

București, 20 iulie 2012.

Nr. 2.628.

ANEXA Nr. 1

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Comitetului național pentru Programul Hidrologic Internațional

Art. 1. — (1) Comitetul național pentru Programul Hidrologic Internațional, denumit în continuare *Comitet*, este organismul consultativ care funcționează pe lângă Ministerul Mediului și Pădurilor.

(2) Comitetul este format din 30 de membri, nominalizați prin ordin al ministrului mediului și pădurilor, pe baza propunerilor înaintate de către conducerea unităților din care aceștia provin, conform anexei nr. 2 la ordin.

Art. 2. — (1) Comitetul este condus de un președinte, 2 vicepreședinți și un secretar, care formează Biroul operativ, cu rol de a asigura continuitatea activității.

(2) Președintele Comitetului este directorul general al Direcției generale Autoritatea pentru Inundații și Managementul Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor.

(3) Vicepreședinții și secretarul sunt propuși de președinte dintre membrii Comitetului, fiind apoi aleși, de către Comitet, la prima consfătuire desfășurată după intrarea în vigoare a prezentului regulament, cu majoritatea simplă a membrilor prezenți.

(4) Secretariatul tehnic permanent al Comitetului este compus din 3 membri, specialiști ai Direcției managementul resurselor de apă din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor.

(5) Comitetul se întrunește în consfătuiri ordinare anuale; ori de câte ori este necesar, la inițiativa președintelui Comitetului sau când un număr de cel puțin 10 membri solicită aceasta, se organizează consfătuiri extraordinare.

(6) Consfăturile pot avea loc în prezența a două treimi din numărul membrilor.

(7) Hotărârile se adoptă prin vot deschis, cu majoritatea simplă a celor prezenți la consfătuire.

(8) Deciziile operative dintre două consfătuiri ale Comitetului se adoptă de Biroul operativ, cu majoritatea simplă a voturilor membrilor acestuia.

(9) Hotărârile Comitetului și deciziile Biroului operativ cuprind propuneri care se înaintează spre aprobare ministrului mediului și pădurilor.

(10) La conferințele Comitetului, Biroul operativ poate invita și alți specialiști și personalități recunoscute în domeniu.

Art. 3. — Componența nominală a Comitetului, aprobată prin ordin al ministrului mediului și pădurilor, se comunică, anual și la cerere, secretarului general al UNESCO, pentru includerea acesteia în Lista comitetelor naționale pentru Programul Hidrologic Internațional și a punctelor focale din țările membre ale UNESCO, care se publică periodic de către acest for.

Art. 4. — Membrii Comitetului sunt salariați de unitățile unde sunt angajați.

Art. 5. — Comitetul desfășoară următoarele activități:

a) informează anual Comisia Națională a României pentru UNESCO asupra activităților desfășurate și asupra modificărilor survenite în componența sa;

b) asigură corelarea programelor naționale din domeniul hidrologiei și gospodăririi resurselor de apă cu recomandările Consiliului interguvernamental de coordonare a activității în cadrul Programului Hidrologic Internațional, coordonat de UNESCO;

c) colaborează cu Comisia Națională a României pentru UNESCO în vederea asigurării corelării programului cu alte activități cultural-științifice, conform prerogativelor acestei comisii;

d) participă cu experți la elaborarea și derularea temelor și proiectelor cu caracter internațional, care fac obiectul colaborării

regionale și globale; propune experți și raportori pentru grupele de lucru, comisiile și conferințele organizate în cadrul Programului Hidrologic Internațional;

e) participă cu delegați la acțiunile și manifestările științifice internaționale legate de Programul Hidrologic Internațional;

f) coordonează și corelează pe plan național programul propriu cu programele elaborate de Organizația Meteorologică Mondială, Organizația Internațională pentru Alimentație și Agricultură — FAO și de alte organizații și organisme naționale și internaționale de specialitate;

g) propune includerea activităților pentru realizarea Programului Hidrologic Internațional în activitatea specifică desfășurată în cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor și al unităților de specialitate aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea acestuia, și urmărește ulterior derularea acestor activități;

h) organizează, prin intermediul Biroului operativ, concursurile pentru candidații la burse în vederea participării la cursuri postuniversitare și stagii de perfecționare în țară și în străinătate pe linia Programului Hidrologic Internațional.

Art. 6. — Corespondența internă și internațională a Comitetului se primește și se expediază prin registratura Ministerului Mediului și Pădurilor.

ANEXA Nr. 2

COMPONENȚA

Comitetului național pentru Programul Hidrologic Internațional

- 3 specialiști din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor;
- 5 specialiști din cadrul Administrației Naționale „Apele Române” și al direcțiilor sale bazinale;
- 4 specialiști din cadrul Institutului Național de Hidrologie și Gospodărirea Apelor;
- 3 specialiști din cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — câte unul din fiecare subunitate;
- 1 specialist din cadrul Universității Tehnice de Construcții București;
- 1 specialist din cadrul Universității București, Facultatea de Geografie;
- 1 specialist din cadrul Universității POLITEHNICA București;
- 1 specialist din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară;
- 1 specialist din cadrul Institutului de Geografie București;
- 1 specialist din cadrul Universității POLITEHNICA din Timișoara;
- 1 specialist din cadrul Comisiei de Limnologie a Academiei Române;
- 1 specialist din cadrul Societății Comerciale „AQUAPROIECT” — S.A.;
- 1 specialist din cadrul Societății Comerciale „Hidroelectrica” — S.A.;
- 1 specialist din cadrul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare — S.A.;
- 1 specialist din cadrul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO;
- 1 specialist din cadrul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;
- 1 specialist din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului;
- 1 specialist din cadrul Administrației Naționale de Meteorologie;
- 1 specialist din cadrul Administrației Fondului pentru Mediu.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

